

пиритѣ на зáгубата си. юдосанъ зафѣрли калеврите си въ Тигръ, којто течеши краинъ прозбрцы-
тѣ мъ, за да ги не види вѣкъ сѧ бчытѣ си иже
честъта поиска тва друго љче. Слѣда иѣколко де-
на сѣтиѣ нѣзвадицѣ иѣконъ рукаре мрѣжытѣ си, кој-
то вѣхъ иѣ като вѣакой пакъ љко тѣжки. Тѣ
мѣслеихъ да сѧ докопали иѣио иаманѣ, а наимѣ-
рохъ на мѣсто него Каземовытѣ калевры, којто ѕ
сѫдралъ вѣхъ из подкобытѣ мрѣжжатъ, шото тѣ
требукаше цѣлъ день да вѣ наплитатъ.

Разгнѣвени грѣшо Казема ѕ калеврите мъ фѣрлихъ
ги тѣ право въ иѣговытѣ прозбрцы; ѕ за нещѣ-
стїе стояхъ ѿще пареденни вѣнтѣ стжалъ предъ про-
збрцытѣ, пакъ сѧ гюлово мѣсло, тѣй дойдѣхъ
тѣ жељезинъ враговѣ между сѫщитѣ. Стжалата мъ
са счюпихъ, ѕ хѣбакото мѣсло нестѣче на земјатъ.

Може да си помысли иѣкой за Казема, като
влѣзе въ стајатъ ѕ поглѣди склонињето. „Ви,
да са не видете никакви, „ ѕ звѣка той, ѕ и глѣ-
деше браджатъ“, ви нещете вѣкъ отъ сега натѣ-
такъ да ми направите никаквъ загубъ“. Завча-
сакъ зе єдинъ тжриакопъ ѕ са спустилъ сѧ него
въ граднијатъ. Слѣдъ вси сѣрди ѕ скопа єдинъ дѣпо-
никъ въ земјатъ, за да закопае жици калеврите
си; иже за честътѣ мъ єдинъ иѣговъ влизасѣда,
којто отъ време ѕикаше да мъ приими иѣшио, по-